

ordninger? Engang imellem skal man yde retfærdighed, og i dette tilfælde er det jo sådan, at det var den borgerlige regering, der startede det her i 1992. Det var Venstre og De Konservative, der da var i regering. Det blev gennemført med det, man kalder et bredt flertal i Folketinget. Det var et forsøg, men det var begyndelsen.

Så ved jeg godt, at Venstre og De Konservative ligesom SF ikke var med, da regeringen havde sit flertal herinde og suverænt selv bestemte i 1993.

Så kom der nogle justeringer i efteråret 1994, og jeg synes da, det skal nævnes, at de to ordførere fra Venstre og De Konservative trods alt stemte for, fordi det var en del af et forlig. Vi synes, ordningerne blev ringere. Men de pågældende partier har jo selv været med til det. Så kan man nu sige, at man vil have dem afskaffet, for så vidt jeg husker, er det et bindende forlig, der varer 3 år endnu.

Det var den ene ting, jeg ville sige noget om. Noget andet er, at der har været uddannet for lidt inden for en række områder, for hvorfor vælger folk at gå på orlov? Det kan selvfølgelig skyldes, at de har lyst til det, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard. Det kan skyldes, at arbejdsforholdene er sådan, at det måske er ret besværligt efterhånden at være sygeplejerske. Hvis man vælger orlov, kan det skyldes, at man har brug for uddannelse. Det kan også skyldes, at man har børn, og det vil sige, at så aflaster man rent faktisk børneinstitutionerne, og det tror jeg da hr. Frank Dahlgaard synes er en god idé.

Men under alle omstændigheder har Venstre og De Konservative et medansvar for det gode princip om orlovsordningerne og den lidt dårligere udgave, som blev vedtaget sidst.

Jeg vil gerne sige til fru Ulla Tørnæs, som kvitterede for vores tilslutning til Farum Kommunes idé, at det er den model, som Farum Kommune har foreslået, vi går ind for – det er en kopi af noget, vi har foreslået tidligere – og ikke hr. Brixtoftes model.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har i øjeblikket fire korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg havde da håbet, at fru Ulla Tørnæs' bemærkninger var polemiske, men jeg er måske blevet en lille smule usikker efterhånden, må jeg sige.

Jeg vil også godt sige, at vi har sagt i vores indlæg her i dag, at vi ikke kan anerkende, at

man har 300.000 arbejdsløse og virksomheder samtidig ikke skulle kunne få arbejdskraft; det tror jeg alle er enige i.

Det er flere gange blevet nævnt, at orlov giver flaskehalse. Det er ikke tilfældet, kan jeg sige til fru Ulla Tørnæs. Alle på arbejdsmarkedet anerkender, og det gælder både arbejdsgiverne, lønmodtagerne og kommunerne, at uddannelsesorlov er det bedste værn mod flaskehalse. Man får opkvalificeret arbejdsstyrken. Man får den arbejdsstyrke, man har brug for, i kraft af disse orlovsordninger.

Hvis man siger andet, synes jeg, at det forekommer, som om man taler mod bedre vidende.

Jeg synes også, at jeg, når nu man tager debatten om arbejdsformidlingen i Københavns omegnskommuner ind – hr. Peter Brixtoftes forslag – vil nævne, at man ude i Farum ville kunne begynde at anvise arbejdskraft i morgen, ja, man kunne have gjort det for flere år siden. Man kunne faktisk have gjort det siden 1. juli 1990. Da blev arbejdsformidlingen nemlig liberaliseret.

Der er ikke mange, der har haft mod på det, fordi det er en yderst vanskelig opgave. Alle taler om, hvor gode de er til det. Jeg siger bare, at alle de, der taler om det, burde gå i gang, hvis det kunne løse flere af vores arbejdsløshedsproblemer.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil sige til fru Ulla Tørnæs, at jeg alligevel ikke tror, fru Ulla Tørnæs har forstået den udmærkede definition af flaskehalse, som hr. Jens Peter Vernersen gav hende, for fru Ulla Tørnæs bliver ved med at bruge det eksempel, der blev vist i TV-2/Lorry i går aften, fra Frederiksberg Amt, hvor man havde 14 ledige smede stående i arbejdsformidlingens kartotek, men hvor en bestemt virksomhed manglede tre og ikke kunne få dem.

Det er altså ikke flaskehalse, når man har 14 ledige, der lige kan gå ind i et job.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er til hr. Frank Dahlgaard.

Nu kan jeg altså ikke længere tåle at høre om sygeplejerskerne på den måde. Jeg tror heller ikke, sygeplejerskerne vil værdsætte en beskrivelse som viljeløse væsener, der mod deres vilje og pligttrøskab lader sig lokke ind i orlovsordninger.